

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej: k.p.a., oraz art. 11c ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 311), zwanej dalej: specustawą, po rozpatrzeniu zażalenia pani [REDAKTOWANE], reprezentowanej przez r.pr. [REDAKTOWANE], na postanowienie Starosty Pleszewskiego z 17 kwietnia 2025 r. (znak: AB.6740.4.3.2024), zwane dalej: zaskarżonym postanowieniem, o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji Starosty Jarocińskiego Pleszewskiego z 7 listopada 2024 r. (znak: jw.) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi gminnej nr 632075P w miejscowości Leszczyca, zwanej dalej: decyzją ZRID:

- I. **Uchylam** zaskarżone postanowienie w części dyspozytywnej, przywołującej podstawę prawną - art. 108 § 2 i art. 124 k.p.a.,

i **orzekam** w tym zakresie poprzez wskazanie jako podstawy prawnej rozstrzygnięcia art. 17 ust. 1 specustawy oraz art. 108 § 2 i art. 124 k.p.a.
- II. **W pozostałej części zaskarżone postanowienie utrzymuję w mocy.**

Uzasadnienie

Decyzją ZRID Starosta Pleszewski udzielił zarządcy drogi - Wójtowi Gminy Gizałki, zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Pismem z 27 marca 2025 r. (znak: RI.7011.1.2024, wpływ: ePUAP-UPP155893333) Wójt Gminy Gizałki wystąpił z wnioskiem o nadanie decyzji ZRID rygoru natychmiastowej wykonalności z uwagi na interes społeczny i gospodarczy.

Zaskarżonym postanowieniem Starosta Pleszewski nadał decyzji ZRID rygor natychmiastowej wykonalności, dzieląc jednocześnie argumenty przedstawione przez Wójta Gminy Gizałki.

Postanowienie doręczone zostało wnioskodawcy (tj. Wójtowi Gminy Gizałki) oraz właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych decyzją ZRID, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości. Pani [REDAKTOWANE], zwanej dalej: Skarżącą, postanowienie doręczone zostało 25 kwietnia 2025 r. (zgodnie ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru, znajdującym się w aktach sprawy).

Skarżąca (właścicielka działki o nr. ewid. [REDAKTOWANE], ark. [REDAKTOWANE], obręb [REDAKTOWANE]), reprezentowana przez r.pr. [REDAKTOWANE], skorzystała z przysługującego prawa wniesienia do Wojewody

Wielkopolskiego, za pośrednictwem organu I instancji, zażalenia na ww. postanowienie i zażądała uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia. W zażaleniu z 29 kwietnia 2025 r. (data nadania w placówce pocztowej operatora wyznaczonego: 30 kwietnia 2025 r., wpływ do Starostwa Powiatowego w Pleszewie: 5 maja 2025 r.) Skarżąca podniosła zarzuty naruszenia: art. 17 ust. 1 specustawy oraz art. 7, art. 8, art. 11, art. 77 i art. 107 § 3 k.p.a.

Zażalenie wniesiono w terminie.

Na mocy art. 11g ust. 1 pkt 1 specustawy właściwym organem II instancji w sprawie jest Wojewoda Wielkopolski. W związku z powyższym, Starosta Pleszewski przekazał Wojewodzie Wielkopolskiemu zażalenie wraz z aktami sprawy (pismo z 12 maja 2025 r., znak: AB.6740.4.3.2024; wpływ: 15 maja 2025 r.).

W tym miejscu wskazać należy, że istotą postępowania zażaleniowego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ II instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postanowienie organu I instancji z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez Skarżącą w tym zakresie zarzuty.

Kompetencje organu II instancji obejmują zarówno korygowanie wad prawnych postanowienia organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Mając na uwadze powyższe, w trakcie postępowania zażaleniowego - o czym będzie jeszcze mowa w dalszej części uzasadnienia - Wojewoda Wielkopolski rozpatrzył ponownie wniosek Wójta Gminy Gizałki o nadanie decyzji ZRID rygoru natychmiastowej wykonalności, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Starostę Pleszewskiego, w tym zbadał poprawność wydanego postanowienia, jak również rozpatrzył zarzuty podniesione przez Skarżącą.

Po wstępnej analizie przekazanych akt sprawy, Wojewoda Wielkopolski stwierdził, że są one niekompletne. Wobec powyższego, pismem z 26 maja 2025 r. (doręczenie: ePUAP-UPP161091783), zwanym dalej: wezwaniem WW nr 1, organ II instancji zwrócił się do Starosty Pleszewskiego o uzupełnienie akt o dowody zamieszczenia obwieszczenia o wydaniu zaskarżonego postanowienia na tablicach ogłoszeń i w BIP Starostwa Powiatowego w Pleszewie oraz Urzędu Gminy w Gizałkach (wraz z datami publikacji). Wojewoda Wielkopolski wskazał także, że potwierdzenia winny zawierać podpis i podanie funkcji osoby (lub osób) upoważnionej do składania oświadczeń w zakresie potwierdzania faktu umieszczania obwieszczeń na tablicy ogłoszeń i na stronie BIP oraz pieczęć Urzędu.

Organ I instancji udzielił odpowiedzi na wezwanie WW nr 1 pismem z 30 maja 2025 r. (znak: AB.6740.4.3.2024, wpływ: 5 czerwca 2025 r.) i przekazał brakujące dokumenty.

Organ II instancji ustalił, że pozostałe strony zostały zawiadomione o wydaniu zaskarżonego postanowienia w drodze obwieszczenia z 18 kwietnia 2025 r.:

- 1) zamieszczonego na tablicach ogłoszeń: Starostwa Powiatowego w Pleszewie (w terminie od 23 kwietnia 2025 r. na okres 14 dni) oraz UG w Gizałkach (w terminie od 25 kwietnia 2025 r. na okres 14 dni);
 - 2) zamieszczonego w BIP: Starostwa Powiatowego w Pleszewie (w terminie od 24 kwietnia 2025 r. na okres 14 dni) oraz UG w Gizałkach (w terminie od 25 kwietnia 2025 r. na okres 14 dni);
 - 3) opublikowanego w prasie lokalnej (zpleszewa.pl) w wydaniu z 28 kwietnia 2025 r.
- Zawiadomienie o wydaniu zaskarżonego postanowienia zawierało informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią rozstrzygnięcia.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że przepisy specustawy przewidują szczególną regulację w zakresie możliwości nadania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej wykonalności. Zgodnie z art. 17 ust. 1 specustawy, wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich albo starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych nadają decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygor natychmiastowej wykonalności na wniosek właściwego zarządcy drogi, uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Literalna wykładnia przepisu art. 17 ust. 1 specustawy wskazuje przede wszystkim, że nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji jest obligatoryjne, jeżeli tylko właściwy zarządca drogi złoży wniosek uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Brak określenia w tym przepisie rodzaju i natężenia tego interesu wskazuje, że chodzi tu o jakikolwiek interes społeczny lub gospodarczy, co odróżnia instytucję uregulowaną w art. 17 ust. 1 specustawy od regulacji dotyczącej nadawania decyzjom administracyjnym rygoru natychmiastowej wykonalności, zawartej w art. 108 § 1 k.p.a., gdzie nadanie decyzji rygoru możliwe jest ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Podkreślić należy, że ocena, czy taki interes ma miejsce, została pozostawiona organowi wydającemu rozstrzygnięcie, przy czym specustawa nie wprowadza żadnych szczególnych kryteriów oceny takiego interesu. Istotne jest to, czy dana okoliczność może być uznana za okoliczność wskazującą na istnienie interesu społecznego lub gospodarczego. Co więcej, przesłanki interesu społecznego lub interesu gospodarczego nie muszą wystąpić łącznie, wystarczające jest bowiem wystąpienie tylko jednej z nich.

Przytoczony przepis art. 17 ust. 1 specustawy jest jednym z instrumentów mających zapewnić realizację celu specustawy, jakim jest zapewnienie sprawnego przebiegu inwestycji drogowych, a tym samym szybkiej modernizacji i rozbudowy sieci dróg w kraju. Przez pryzmat takiego celu należy więc odczytywać regulację zawartą w art. 17 ust. 1 specustawy (por. wyrok WSA w Warszawie z 15 października 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1560/15). Wskazać trzeba, że szczególny charakter specustawy wyrażony jest nie tylko w jej tytule, ale wynika z całości uregulowań, których intencją jest stworzenie prawnych instrumentów zapewniających sprawny przebieg inwestycji drogowych. Powszechnie wiadomo,

że rozbudowa dróg jest priorytetowym zadaniem państwa, gdyż drogi mają zasadnicze znaczenie dla rozwoju kraju (por. wyrok WSA w Warszawie z 26 listopada 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1839/15).

Przenosząc powyższe uwagi na grunt rozpatrywanej sprawy, należy uznać, że w badanym przypadku zostały spełnione warunki do nadania decyzji ZRID rygoru natychmiastowej wykonalności. Wójt Gminy Gizałki złożył w tym zakresie stosowny wniosek uzasadniony interesem społecznym i gospodarczym. Wnioskodawca wskazał, że realizacja przedmiotowej inwestycji przyczyni się do poprawy jakości i bezpieczeństwa ruchu użytkowników drogi gminnej nr 632075P w miejscowości Leszczyca. Ponadto, ze względu na duże natężenie ruchu na drodze wojewódzkiej nr 442 (tj. drodze powiązanej z realizowaną drogą gminną) poprawa widoczności w obrębie skrzyżowania ww. dróg „umożliwi bezpieczne włączanie się do ruchu”. Wójt Gminy Gizałki wskazał także, że realizacja inwestycji zwiększy przepustowość drogi oraz podniesie komfort i bezpieczeństwo, co będzie czynnikiem sprzyjającym rozwojowi zabudowy mieszkaniowej w jej sąsiedztwie oraz kontynuacji rozbudowy kolejnego odcinka drogi gminnej nr 632075P w m. Leszczyca (ul. Wrzosowa). Jednocześnie wnioskodawca zwrócił uwagę na konieczność realizacji przedsięwzięcia w terminie, mając na względzie dofinansowanie inwestycji z Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych.

Wojewoda Wielkopolski przychylił się do argumentacji Wójta Gminy Gizałki, że nadanie decyzji ZRID rygoru natychmiastowej wykonalności leży w interesie społecznym i gospodarczym, a to przy pozostawieniu organom dużego marginesu władzy dyskrecyjnej pozwala przyjąć, że w tym zakresie Starosta Pleszewski (jako organ I instancji) nie naruszył granic uznania przy orzekaniu o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. Organ działał w granicach przyznanych mu uprawnień i uprawnień tych nie nadużył.

Podkreślić również należy, że w przypadku drogi publicznej już sam przedmiot postępowania wskazuje, że jest nierozzerwalnie związany z interesem społecznym. Okoliczności dotyczące konieczności rozbudowy sieci dróg są powszechnie znane i jako takie - zgodnie z art. 77 § 4 k.p.a. - nie wymagają dowodu.

Jeżeli zatem zarządca drogi wskaże na interes społeczny i/lub gospodarczy, który przemawia za szybką i sprawną realizacją przedsięwzięcia, a organ uzna, że wystąpiły przesłanki do nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, to specustawa nie daje podstaw do negowania takiego rozstrzygnięcia.

W orzecznictwie sądowoadministracyjnym wielokrotnie prezentowano bowiem stanowisko, że planowane terminy realizacji inwestycji, poprawa jakości i bezpieczeństwa ruchu użytkowników dróg oraz efektywne gospodarowanie publicznymi środkami finansowymi zawsze stanowią będą o zaistnieniu "uzasadnionego przypadku", o którym mowa w art. 17 ust. 1 specustawy (por. np. wyrok NSA z 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14).

Wskazać należy także, że wniosek o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności został złożony już po wydaniu decyzji ZRID, zatem rozstrzygnięcie, zgodnie z art. 108 § 2 k.p.a., nastąpiło poprzez wydanie postanowienia.

Należy jednak zauważyć, że Wójt Gminy Gizałki składając wniosek o nadanie decyzji ZRID rygoru natychmiastowej wykonalności powołał się na art. 108 § 1 k.p.a., w związku z art. 11c, art. 11i ust. 1 i art. 17 ust. 1 specustawy. Tym samym, przywołane zostały jednocześnie dwie podstawy prawne regulujące kwestię nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności (tj. art. 108 § 1 k.p.a. i art. 17 ust. 1 specustawy).

Wobec powyższego, Wojewoda Wielkopolski pismem z 26 maja 2025 r. (doręczenie: ePUAP-UPP161091972), zwanym dalej: wezwaniem WW nr 2, wezwał Wójta Gminy Gizałki do złożenia wyjaśnień, czy wnioskuje o nadanie decyzji ZRID rygoru natychmiastowej wykonalności w trybie art. 17 ust. 1 specustawy, czy art. 108 § 1 k.p.a.

Wójt Gminy Gizałki udzielił odpowiedzi pismem z 12 czerwca 2025 r. (znak: RI.7011.1.2024; wpływ: 13 czerwca 2025 r., ePUAP-UPP162776146), wyjaśniając, że „wyłączną i ostateczną podstawą prawną wniosku” jest art. 17 ust. 1 specustawy.

Mając na uwadze powyższe, uznać należy, że Starosta Pleszewski nie dokonał dokładnej weryfikacji wniosku, jednakże kwestia ta została wyjaśniona przez Wojewodę Wielkopolskiego w postępowaniu zażaleniowym. Tym samym, organ II instancji skorygował wady działania organu I instancji w zakresie zebranego materiału dowodowego.

Badając zaskarżone postanowienie Wojewoda Wielkopolski zauważył, że organ I instancji w części dyspozytywnej, przywołującej podstawę prawną, wskazał na art. 108 § 2 i art. 124 k.p.a., natomiast w uzasadnieniu rozstrzygnięcia zacytował art. 108 § 1 k.p.a.

Wobec powyższego, Wojewoda Wielkopolski stwierdził, że wydane postanowienie wymaga dokonania korekty merytoryczno-reformacyjnej. Należy zauważyć, że przepisy art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., w związku z art. 144 k.p.a., umożliwiają organowi II instancji korektę zaskarżonego postanowienia przez jego uchylenie i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

Podkreślić przede wszystkim należy, że art. 108 § 1 k.p.a. nie miał zastosowania w przedmiotowej sprawie. Jak już zasygnalizowano wcześniej, należy odróżnić nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji na podstawie art. 108 § 1 k.p.a. od nadania takiego rygoru na podstawie art. 17 ust. 1 specustawy. Przepisy specustawy stanowią w tym zakresie regulacje szczególne w stosunku do art. 108 § 1 k.p.a. Wskazać zatem należy na wyłączenie przesłanek określonych w art. 108 § 1 k.p.a. ze względu na cel, którego osiągnięciu służą przesłanki nadania rygoru decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, określone w art. 17 ust. 1 specustawy. Przesłankami tymi są uzasadniony interes społeczny lub gospodarczy.

W związku z powyższym, organ II instancji w pkt. I niniejszego postanowienia dokonał korekty części dyspozytywnej zaskarżonego postanowienia w zakresie powołania podstawy prawnej.

Ustalenia niniejszego postanowienia w zakresie, w którym uchylono zaskarżone postanowienie i orzeczono w sprawie, nie naruszają zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 k.p.a., ponieważ zasadnicze rozstrzygnięcie postanowienia pozostaje zgodne z postanowieniem organu I instancji. Pozostała część zaskarżonego postanowienia jest zgodna z przepisami prawa i dlatego - w pkt. II. niniejszej postanowienia - została ona utrzymana w mocy.

Rozpatrując zaś wniesione zażalenie, w pierwszej kolejności wskazać należy, że mając na względzie zasadę prawdy obiektywnej ustanowioną w art. 7 k.p.a., Wojewoda Wielkopolski umożliwił Wójtowi Gminy Gizałki odniesienie się do zarzutów podniesionych przez Skarżącą. Przy wezwaniu WW nr 2 organ II instancji przekazał bowiem Wójtowi Gminy Gizałki kopię zażalenia oraz dał możliwość wypowiedzenia się w sprawie zgłoszonych zarzutów.

W wyznaczonym terminie, Wójt Gminy Gizałki nie skorzystał z prawa wypowiedzenia się w sprawie. Tym samym, organ II instancji wydał rozstrzygnięcie na podstawie posiadanych dokumentów.

Za chybiony uznać należy zarzut dotyczący naruszenia art. 17 ust. 1 specustawy poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że spełnione zostały przesłanki do nadania decyzji ZRID rygoru natychmiastowej wykonalności. Skarżąca wskazuje, że „droga przy ul. Wrzosowej w miejscowości Leszczyca ma stosowne do jej przeznaczenia standardy, ma odpowiednią przepustowość, jest bezpieczna, a widoczność w obrębie skrzyżowania (...) z drogą wojewódzką nr 442 jest aktualnie bardzo dobra, przebudowa drogi wbrew twierdzeniom inwestora pogorszy widoczność na skrzyżowaniu z drogą wojewódzką nr 442 ze względu na bliskość lasu”.

W ocenie Wojewody Wielkopolskiego - o czym już była mowa powyżej - organ I instancji nie nadużył uprawnień przy orzekaniu o nadaniu decyzji ZRID rygoru natychmiastowej wykonalności, a w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia wskazał przyczyny uwzględnienie wniosku Wójta Gminy Gizałki, uznając za przekonującą argumentację opartą na uzasadnionym interesie społecznym i gospodarczym. Dla organu orzekającego w sprawie wystarczające jest wskazanie faktów (a nie ich badanie) pozwalających na przyjęcie, że interes taki występuje. Natomiast przedstawione przez Skarżącą stanowisko, że powołane przez organ I instancji okoliczności nie są wystarczające do nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, jest wyrazem jej subiektywnej oceny przedstawionej w celu podjęcia polemiki z ustaleniami poczynionymi przez organ I instancji.

Wojewoda Wielkopolski nie dopatrył się również wskazanego przez Skarżącą naruszenia art. 7, art. 11, art. 77 i art. 107 § 3 k.p.a. poprzez brak uzasadnienia, jaki interes społeczny przemawia za natychmiastowym wykonaniem decyzji ZRID, a także niedostateczne wyjaśnienie przesłanek rozstrzygnięcia.

Starosta Pleszewski przedstawił swój tok rozumowania, który doprowadził go do takiego, a nie innego rozstrzygnięcia. Zaskarżone postanowienie pozwala na poznanie motywów, którymi organ kierował się przy nadaniu decyzji ZRID rygoru natychmiastowej wykonalności.

Organ I instancji przytoczył bowiem uzasadnienie wniosku Wójta Gminy Gizałki i przychylił się do przedstawionej przez niego argumentacji. Organ powołał się na obiektywne okoliczności, tj. poprawę jakości i bezpieczeństwa ruchu. Ponadto, żaden przepis nie nakłada na organ obowiązku przeprowadzenia specjalistycznych badań czy analiz, mających służyć weryfikacji wysokości dofinansowania inwestycji.

Podkreślić należy także, że okoliczności dotyczące konieczności rozbudowy sieci dróg, ich znaczenie dla rozwoju gminy, powiatu i województwa oraz przyznania na ten cel środków finansowych i związany z tym obowiązek terminowego ich wykorzystania, są powszechnie znane i jako takie - zgodnie z art. 77 § 4 k.p.a. - nie wymagają dowodu.

Na uwzględnienie nie zasługuje także zarzut naruszenia art. 8 k.p.a., poprzez brak kierowania się przez organ I instancji zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania, co w efekcie doprowadziło do naruszenia prawa Skarżącej do swobodnego prowadzenia działalności rolniczej, korzystania z lasu, a także nadało w sposób nieuprawniony prymat interesowi publicznemu nad interesem prywatnym.

Zdaniem organu II instancji, brak jest podstaw do uznania, aby Starosta Pleszewski nie kierował się zasadami proporcjonalności, bezstronności czy równego traktowania. Nie sposób bowiem przyjąć, że wymóg prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej będzie zachowany tylko wówczas, gdy organ administracji wyda rozstrzygnięcie, którego oczekuje Skarżąca. Podkreślić należy także, że organ orzekający w sprawie nadania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej wykonalności nie może badać zagadnień dotyczących ewentualnych negatywnych następstw dla podmiotów objętych tą decyzją.

Jako bezzasadny należy uznać zarzut Skarżącej, że organ I instancji naruszył art. 7, art. 8 i art. 77 k.p.a. poprzez uznanie, że zachodzą przesłanki do nadania decyzji ZRID rygoru natychmiastowej wykonalności, w sytuacji, gdy od tej decyzji wniesione zostało odwołanie i decyzja nie jest prawomocna, a organ odwoławczy wzywał Wójta Gminy Gizałki do złożenia wyjaśnień w sprawie.

Zauważyć należy bowiem, w postępowaniu zażaleniowym w sprawie zaskarżonego postanowienia Wojewoda Wielkopolski nie może oceniać prawidłowości wydanej decyzji ZRID, gdyż jest to przedmiotem odrębnego postępowania. Bezspornym jest także, że rygor natychmiastowej wykonalności może zostać nadany nieostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, zaś sam fakt prowadzenia postępowania odwoławczego w sprawie decyzji ZRID, której nadany został rygor natychmiastowej wykonalności, nie może stanowić okoliczności uzasadniającej uchylenie ww. rygoru.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Postanowienie jest ostateczne w toku instancji. Na postanowienie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia. Od skargi

należy uiścić wpis stały w kwocie 100 zł, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Strony mogą ubiegać się o przyznanie prawa pomocy, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata lub radcy prawnego.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.), a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego

Łukasz Michalski

Kierownik Oddziału

Wydziału Infrastruktury

Otrzymują:

- 1) Starosta Pleszewski, jako organ I instancji (doręczenie elektroniczne);
- 2) Wójt Gminy Gizałki, jako zarządca drogi (doręczenie elektroniczne);
- 3) R.pr. [REDAKTED], jako pełnomocnik pani [REDAKTED];
- 4) Aa.

Sprawę prowadzą:

insp. woj. Patryk Stojanowicz, tel. 61 854 1081, e-mail: pstojanowicz@poznan.uw.gov.pl;

insp. woj. Karolina Komorska, tel. 61 854 1235, e-mail: kkomorska@poznan.uw.gov.pl.

W treści niniejszego postanowienia „wyczerńiono” informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Patryk Stojanowicz